

ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2025

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ (ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ)

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

Δώστε σύντομα το περιεχόμενο των όρων:

α. Συνθήκη Κιουτσουκ-Καϊναρτζή

β. Σερπιέρι-Ρου

γ. Δ.Ο.Ε.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Α2

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

1. Οι εθνικές γαίες ήταν:

α. οι ακίνητες, οι κτηματικές ιδιοκτησίες των Οθωμανών στις περιοχές που περιήλθαν στον έλεγχο του ελληνικού κράτους.

β. οι ακίνητες, οι κτηματικές ιδιοκτησίες των Ελλήνων που μετά τη δημιουργία του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους περιήλθαν στη δικαιοδοσία του.

γ. οι ακίνητες, οι κτηματικές ιδιοκτησίες των Οθωμανών τις οποίες εξαγόρασε το ελληνικό κράτος έναντι υψηλού τιμήματος.

δ. οι ακίνητες, οι κτηματικές ιδιοκτησίες των Οθωμανών που παραχωρήθηκαν στο ελληνικό δημόσιο έναντι χαμηλού τιμήματος.

2. Πρώτος διοικητής της Εθνικής Τράπεζας ήταν ο

α. Εϋνάρδος.

β. Σκουζές.

γ. Γεώργιος Σταύρου.

δ. Ράλλης.

3. Κατά τις πρώτες δεκαετίες της ανεξαρτησίας:

α. οι βιομηχανικές μονάδες σχετίζονταν με την επεξεργασία αγροτικών προϊόντων.

β. παρατηρείται ένα κύμα ίδρυσης βιομηχανικών επιχειρήσεων, περισσότερων από εκατό.

γ. δημιουργήθηκε ένα βιομηχανικό δυναμικό με τάσεις ανάπτυξης της βαριάς βιομηχανίας.

δ. παρατηρείται αλλαγή των δεδομένων στη βιομηχανία με την ενσωμάτωση μεγάλων εκτάσεων και πληθυσμών.

4. Το πιο σημαντικό αποστραγγιστικό έργο στις αρχές του 19ου αιώνα ήταν η αποξήρανση

- α. της λίμνης Τριχωνίδας.
- β. της λίμνης Κωπαΐδας.
- γ. της λίμνης των Ιωαννίνων.
- δ. της λίμνης Υλίκης.

5. Η χώρα που δεν ανήκε στον ΔΟΕ (Διεθνή Οικονομικό Έλεγχο) ήταν η:

- α. Αγγλία
- β. Γαλλία
- γ. Ισπανία
- δ. Ιταλία

Μονάδες 10

Θέμα Β1

α. Ποια ήταν τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η ελληνική βιομηχανία τον 19ο αιώνα;

β. Πού αξιοποιήθηκαν τα δάνεια που πήρε το ελληνικό κράτος από το εξωτερικό μετά το 1880;

Μονάδες 14

ΘΕΜΑ Β2

α. Πότε ολοκληρώθηκε το σιδηροδρομικό δίκτυο στην Ελλάδα; (μον. 5)

β. Ποια προϊόντα εισήγαγε η Ελλάδα κατά τον πρώτο αιώνα της ανεξαρτησίας της; (μον. 6)

Μονάδες 11

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ1

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από το κείμενο που σας δίνεται, να αναφερθείτε στο περιεχόμενο των νομοθετημάτων του 1871 που καθόριζαν τον τρόπο διανομής των εθνικών γαιών, στην εφαρμογή των νόμων αυτών και την εκπλήρωση των στόχων τους.

Μονάδες 25

ΠΑΡΑΘΕΜΑ

Το ζήτημα λοιπόν των εθνικών γαιών θα λυθεί με δύο νόμους τους οποίους έφερε προς ψήφιση στη Βουλή ο Σ. Σωτηρόπουλος, ως υπουργός των Οικονομικών της κυβέρνησης Κουμουνδούρου. Πρόκειται για τους νόμους ΥΛΑ' (431) της 25ης Μαρτίου 1871 και ΤΟΣ' (376) της 24ης Μαρτίου 1871. Με τον πρώτο νόμο ρυθμίζεται η διανομή και η διάθεση της εθνικής γης, με το δεύτερο το ελληνικό κράτος έρχεται να δώσει λύση στις εμφυτεύσεις που είχαν γίνει επί εθνικών γαιών. Σύμφωνα με το νόμο ΥΛΑ' κάθε οικογενειάρχης, ενήλικας Έλληνας πολίτης, χήρα, ανήλικα ορφανά καλούνταν να συμμετάσχουν στη διανομή των «μη πεφυτευμένων» γαιών. Το κράτος θα διατηρούσε πλέον μόνο τα δάση και ορισμένα οικόπεδα στις πόλεις κυρίως, που θα μπορούσαν να του φανούν χρήσιμα. [...]. Η γη που θα διανεμόταν σε κάθε δικαιούχο δεν μπορούσε να ξεπερνά τα 80 στρέμματα ξηρικών και 40 στρέμματα ποτιστικών γαιών. Μεταξύ των δικαιούχων κα έπρεπε να προτιμηθούν όσοι ήσαν ήδη κάτοχοι εθνικών γαιών. Με το νόμο εξάλλου ΤΠς' (386) [...] οι καλλιεργητές μπορούσαν να εξαγοράσουν τα δικαιώματα του κράτους, καταβάλλοντας την αξία της ασκεπούς γης την ημέρα της δημοσίευσης του νόμου.

Με βάση τη νομοθεσία μέχρι το 1911 εκδόθηκαν 357.217 παραχωρητήρια που αντιστοιχούσαν σε 2.650.000 στρέμματα συνολικής αξίας 90.000.000 δραχμών. [...] Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της διανομής είναι αντιφατική. Τα οφέλη για το δημόσιο ταμείο υπήρξαν πολύ κατώτερα των προσδοκιών, καθώς μόλις το 55% της αξίας των γαιών που διανεμήθηκαν εισπράχτηκε από το κράτος μέχρι το 1911.

Σ. Σωτηρόπουλος, *Η διανομή των εθνικών γαιών (1871)*, (Εισαγωγή - Ιστορικός σχολιασμός: Κώστας Κωστής), στο *Τετράδια κοινοβουλευτικού λόγου, Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία*, Αθήνα 2010, σελ. 42-43

Θέμα Δ1

Βασιζόμενοι στις ιστορικές σας γνώσεις κι αντλώντας στοιχεία από τα παραθέματα που ακολουθούν να αναφερθείτε στην αναγκαιότητα και στις δυσκολίες που συνάντησε στην κατασκευή του στην Ελλάδα το οδικό δίκτυο.

μονάδες 25

ΠΑΡΑΘΕΜΑ Α

Η καθυστέρηση στην ανάπτυξη της οδοποιίας οφειλόταν στην έλλειψη οικονομικών μέσων των κυβερνήσεων αλλά και στην ορεινή διαμόρφωση της χώρας, που καθιστούσε την κατασκευή δρόμων ιδιαίτερα δαπανηρή. Υπήρχε όμως και ένας άλλος λόγος που δημιουργούσε κάποια σχετική αδιαφορία

μπροστά στην ανάγκη υπάρξεως δρόμων: η συγκοινωνία από τη θάλασσα, που ήταν μια εναλλακτική λύση πολύ πιο εύκολη.

Γ. Δερτιλής, Κοινωνικός μετασχηματισμός και στρατιωτική επέμβαση

ΠΑΡΑΘΕΜΑ Β

Μεταξύ 1833 και 1880, η οδοποιία απορρόφησε σχεδόν το ήμισυ των επενδύσεων σε δημόσια έργα. Οι δρόμοι επέτρεπαν στο κράτος να ελέγχει την ληστεία και τους ανυπότακτους τοπικούς παράγοντες. [...] Το 1873 προτάθηκε στην Βουλή το βασικό νομοθέτημα του 19ου αιώνα για τις οδικές συγκοινωνίες. Η φιλοδοξία που εκφράστηκε στην εισηγητική έκθεση ήταν να κατασκευαστούν 3.000 χιλιόμετρα μέσα σε μια δεκαετία. Αλλά η λαμπρή αυτή προοπτική διαψεύσθηκε. [...] Στην δωδεκαετία που ακολούθησε (1873-1884), το συνολικό μήκος του δικτύου που κατασκευάστηκε ήταν μόλις 220 χιλιόμετρα. [...] Το δίκτυο εξακολουθούσε να είναι εντελώς ανεπαρκές για μια χώρα που είχε επιτακτική ανάγκη να ξεπεράσει τα σοβαρά εμπόδια που έθετε στις επικοινωνίες και τις ανταλλαγές η γεωγραφική της μορφή – όπως ακριβώς και η λιμενική υποδομή, και για τους ίδιους λόγους.

Γ. Β. Δερτιλής, Ιστορία του ελληνικού κράτους 1830-1920, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης 2014, σσ. 746-8

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ